

POLEŻĆ (4) *vb pf*

o jasne; teksty nie oznaczają é.

fut 3 sg pol(e)zie (3). ◇ [3 *pl* polazą.] ◇ *praet 3 sg f* polazła (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

1. Pójść, zwłaszcza powoli (3) :

a. O ludziach [do czego] (2) : [Drugi] zjadłszy kęs chleba s fyrem polezie do oney śmierdzącej pierzyny. *RejZwierc* 104.

cum inf(1): A ná wieki nie śpytáią ielli iadł pan Zyęć/ álbo gdzie konie śthoią/ że czáfem nieborak Zięć y ná czczo lie vpije/ y także y śpác do brogu gdzie polezie. *RejZwierc* 31.

b. O insektach [do czego] (1) : PChła źimie między pczóły/ do vlá polázłá/ Aby tám pożywienie/ wždy śobie znalazłá. *RejZwierz* 121.

c. [O gąsienicy: popelznąć [po czym]: gdy dorořtą [gąsienice jedwabnika] nářtáwiác im różg po izbie/ álbo komnácie/ á oné polázá po różgách/ czyniac dómki okrągłé *UrządowHerb* 383a.]

2. Wyjść, przedostać się (1) :

Fraza: »[co] polezie przez nozdrza [czyje]« = czegoś będzie w nadmiarze, do przesytu (1): Przetho wam da Pan mięfá byście iedli nie ieden dzień/ áni dwa/ áni pięć/ áni dziefięć/ ábo dwádzieściá/ ále cały mięfiąc: aż wam poleźie przez nozdrza wářfe [donec exeat per nares uestras]/ y aż by wam iuż omierzło *Leop Num* 11/20.

Synonimy: 1.a. pość, powlec się; 2. wyniść.

Formacje współrdzenne cf LEŻĆ.